

rosa mystica

ČASOPIS PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

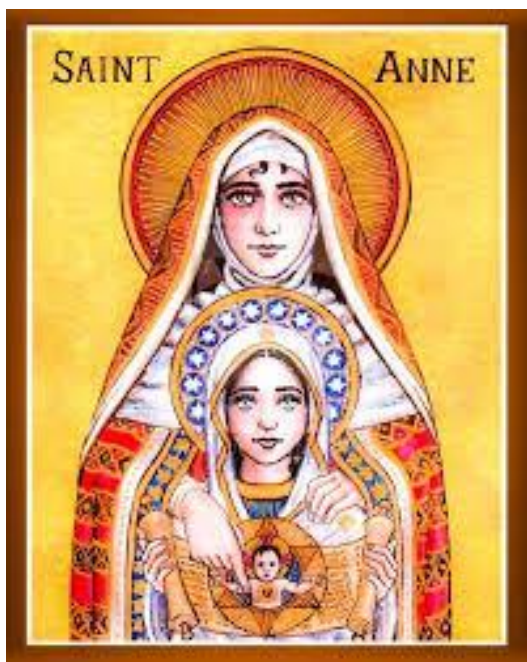
Ročník XXXI., číslo 9.

září 2025

Obsah: K.Křepelka Narození Panny Marie, Mystika mládí, Krajina dětství, TB Tajemství, Tolikrát, Supertajná informace, Spust', Apokalypsa..., Nakupily se mraky, Mystika stáří, Zemřít nebo..., Předzpěv, Jeden úlet, Odkud přichází mráz, Brněnská akademie duchovního života ctih.Patrika Kužely OP, mučedníka z Osvětimi B.Pasternak Sen

NAROZENÍ PANNY MARIE NA VRANOVÉ

NEHNUTOST ZÁŘÍ
AŽ K SETRVÁVÁNÍ LISTOPADU
OPŘENA O TRVÁNÍ
OPRŠELÉ SOCHY PANNY MARIE
NEŘESTNĚ TICHU
CHVĚJE SE V ČERVENI LISTŮ
PO VYMÝTÁNÍ ZELENĚ
ZPUŠTOŠENÉ SRDCE
V EMPIRU HROBKŮ
OPUŠTĚNÉ I TĚLEM
DOMÁHÁ SE KRVE
NEBO ALESPON VODY
Z BOKU SPASITELE
PRŠÍ A PRŠENÍ
JAK ŽÁDOST TĚLA
ŽADÁ SI DĚŠť
Karel Křepelka

+++

MYSTIKA MLÁDÍ

Jako vždy tak i dnes falešný vládce světa, ovládající široké masy, troubí do světa výmysly o krizi Církve, ačkoli jde o stále stejně se opakující proces

duchovního růstu každého nového pokolení. To s obvyklou kritičností mládeže, odmítající všechno zavedené a ustálené jako samočinně špatné a zavržení hodné, prodělává proces vlastní růstové krize. Výhledová cesta mladistvého vzepjetí vede pádem nosem do bláta všedního života a zablácené východisko vede ven přes protivné uznání kříže jako nezbytné cesty k vítězství.

Zpráva o Vzkříšení z mrtvých, sama neoddělitelně spjatá s křížem, zaujímá ústřední místo v hlásání apoštolů. Benedikt XVI. prohlásil: „*Avšak v každém případě můžeme říci tolik: Kdyby přimknutí se k světu znamenalo pro církev odvrátit se od kříže, tak by to nevedlo k její obnově, nýbrž k jejímu konci. Obrací-li se církev ke světu, nemůže to znamenat, že tím ruší pohoršení kříže, ale jedině to, že nově zpřístupňuje Kristův kříž v celé jeho nahotě a odstraňuje všechna druhotná pohoršení, která se zavedla, aby ho zakryla, a v nichž bohužel bláhovost lidského sobectví velmi často překrývá bláhovost Boží lásky. To způsobuje falešné pohoršení lidem všech dob. Věřit tomu, že věčný Bůh se stará o nás lidi a zná nás, že Nepostižitelný se stal vnímatelným v člověku Ježíši, že Nesmrtelný trpěl na kříži, že nám smrtelníkům je přislíbeno zmrtvýchvstání a věčný život, je požadavek, který moderního člověka dráždí. Toto pohoršení křesťanství koncil nemohl a nechtěl zrušit. Musíme ale dodat: tento prvotní skandál, který nelze zrušit, aniž bychom tím současně nezrušili i křesťanství, byl v dějinách velmi často překryt druhotným skandálem na straně hlasatelů víry, pohoršením, které naprosto nevyjadřuje jádro křesťanské zvěsti, ale ochotně se za to prvotní nechá zaměnit a velice rádo zaujímá postoj mučedníka, zatímco ve skutečnosti je obětí jedině své vlastní omezenosti a svéhlavosti.*“

Chci zdůraznit tento zásadní bod: Ježíš Kristus je právě skrze svůj kříž jediným zdrojem spásy a milosti. Obětí své smrti zvítězil nad hříchem a dává nám nadpřirozený život, život v přátelství s ním, který se dovrší životem věčným. K tomu, abychom v Ježíši Kristu našli Boží život, jenž nám je dán, nevede jiná cesta než kříž, který církev nazývá *spes unica*, jediná naděje. Kříž, o němž svatý Pavel říká: „Ať je daleko ode mě, abych se chlubil něčím jiným než křížem našeho Pána Ježíše Krista, kterým je pro mě ukřižován svět a já světu“ (Gal 6,14). Svatý Pavel hovoří přímočaře: při hlásání Evangelia „*nechci znát nic jiného než Ježíše Krista, a to ukřižovaného*“ (1 Kor 2,2). Na odčinění Adamovy neposlušnosti a pýchy se Ježíš z lásky ponížil „a byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži. Proto ho také Bůh povýšil a dal mu Jméno nad každé jiné jméno“ (Flp 2,8-9). Těmito pro křesťanství zásadními slovy svatý Pavel vysvětluje, že Boží vítězství se rodí na kříži. Křížem je napravena lidská přirozenost zraněná hříchem našich prvních prarodičů, kteří kvůli svému uspokojení odmítli Boží život. Bylo nutné, aby se naše Kristem přijatá přirozenost stala nástrojem oběti, naprostého sebezřeknutí se skrze smrt v poslušnosti lásky.

Proto obrácení církve ke světu nemůže znamenat, že se vzdálíme kříži, že zapřeme pohoršení, které z něj vyplývá. Církev se snaží neustále se reformovat,

to znamená odstraňovat ze svého života všechna pohoršení, která do ní uvedli hříšní lidé. Činí to však proto, aby lépe využila prvního a nenahraditelného pohoršení kříže, pohoršení Boha, který šel z lásky k lidem kříží vstříc. Samozřejmě nás zarmucuje lavina skandálů, které dnes způsobují muži Církve. Nejenže zraňují srdce maličkých, ale ještě hůře, černým závojem zahalují slavný Kristův kříž. Hřích křesťanů brání našim současníkům obrátit se ke kříži. Ano, v Církvi je zapotřebí skutečná reforma, která musí kříží vrátit ústřední místo! Nemáme Církev přetvářet tak, aby byla přijatelná podle kritérií světa. Máme ji očisťovat, aby světu ukazovala kříž v celé jeho nahotě.

Izaiáš padá před Bohem na kolena a na tvář a klaní se Tomu, který ho očistil od hříchu. Jak můžeme my padnout na tvář a klanět se, jsme-li plni hříchů? Jak můžeme snést Boží svatost, když na svém hříchu lpíme? Adorace je největší známkou vznešenosti člověka. Je uznáním laskavé blízkosti Boží a lidským výrazem podivuhodné blízkosti člověka k Bohu. Člověk padá na tvář, doslova drcený nesmírnou láskou, kterou k němu má Bůh. Adorovat znamená nechat se spálit Boží láskou. Před láskou se vždycky klečí. Jedině Otec nám může ukázat, jak se máme klanět a jak se před láskou chovat.

Je také třeba chápat, že bohoslužba je lidský úkon inspirovaný Bohem, jímž odpovídáme Tomu, který nás miluje a s takovou laskavostí k nám přichází.

Chybí nám však adorátoři. K tomu, aby adoroval Boží lid, musejí být prvními adorátory kněží a biskupové. Oni jsou povoláni k tomu, aby nepřetržitě stáli před Bohem. Jejich život se má stát neustálou, vytrvalou modlitbou, stálou bohoslužbou. Oni jsou první na řadě. Adorace je důvěrné setkání s Bohem, osobní akt, jemuž se musíme naučit. Vzpomeňme na Mojžíše, který učil židovský lid, jak být národem adorátorů, jak stát před Bohem jako jeho děti. Sám Bůh také ustanovil Árona knězem. Áron a jeho potomci měli být vykonavateli Božího kněžství. Židé věděli, že slavením Velikonoc, velkého díla Boží lásky vůči jeho lidu, Izraeli, musejí zachovávat památku na vyjití z Egypta.

Biskupové a kněží často zanedbávají adoraci, protože se soustřeďují na sebe a na své aktivity a starají se o lidské výsledky své služby. Na Boha si nenacházejí čas, protože pro něj ztratili smysl. V jejich životě už nemá mnoho místa. Boží primát však má znamenat ústřední význam Boha v našem životě, našich činech i myšlenkách. Jestliže člověk na Pána zapomíná, nakonec oslavuje sám sebe. Tak se stává svým vlastním bohem a staví se otevřeně proti Bohu. Chová se, jako by svět byl jeho vlastním, jemu vyhrazeným panstvím. Se stvořením, které se stalo vlastnictvím člověka určeným k dobývání zisku, už nemá Bůh nic společného.

Pod záminkou „zachovávání čistého nadpřirozena“ zakazujeme Bohu vstupovat do našich životů a odmítáme vtělení. Odmítáme, že by se Bůh mohl vyjadřovat Písmem. Písmo pak chceme očistit od všech „mýtů“, které obsahuje. Odmítáme možnost vyjadřovat Boha prostřednictvím teologie pod záminkou zachování Boží přesažnosti. Odmítáme zbožnost, náboženskou úctu, posvátnost

pod zámkou, že do svého vztahu k Bohu nechceme zavádět lidské prvky. Kardinál Ratzinger napsal v knize Duch bohoslužby: „Naše dnešní forma smyslové vnímavosti, která už smysly nedokáže vnímat transparenci Ducha, s sebou téměř nutně přináší útěk do čistě ‚negativní‘ teologie. Bůh je vzdálen všemu myšlení. Proto jsou také veškerá vyjádření o něm a všechny formy Božích obrazů stejně platné jako neplatné. Tato zdánlivě nejvyšší pokora vůči Bohu se sama stává pýchou, která už Bohu nedává prostor a jež mu nedovoluje vstoupit reálně do dějin.“ Kvůli přání „zachovat nadpřirozeno čisté“ ho oddělujeme od přirozenosti a svět je pak uspořádán profánně, bez Boha. /Robert Kardinál Sarah, Den se již nachýlil/

+++

KRAJINA DĚTSTVÍ

ZÁDUCHA KRAJINY
PODZIMNÍMI MLHAMÍ PROCHLAZENÉ
POKAŠLÁVÁ
STŘÍLEJÍ V LOMU
VRÁTÍM SE
TAM, KDE PŘÍ ČTYŘECH
SVĚTOVÝCH STRANÁCH SRDCE
JE JEN JEDNA NÁVĚTRNÁ STRANA LÁSKY
DOMŮ
HÁZMBURK
SE STRÁNÍ TRATÍCÍ SE
K TRAGÉDII
KLEPÝ
VIDOUCÍ KOPEC
KTERÝ AŽ V HOŘE BYL BY SLEPÝ
RADOBYL
MÍSTO LASKAVCE PÍME ČERNOBYL
POZVU TĚ DOMŮ
NEBOŤ HRDLUJEME SE S OSUDEM
A ZAPOMÍNÁME PŘÍTOM
NA ÚDĚL...
KAREL KŘEDELKA

+++

TAJEMSTVÍ POZEMSKÉHO ŽIVOTA

Toto tajemství nastoluje otázku: Proč je pozemský život tzv. „levoruký“? Pozemský život přirozeně stojí a padá s bílkovinami. Bílkoviny slouží jako stavební prvky. Plní úlohu katalyzátorů životních pochodů, přenášejí signály a obstarávají mnoho dalších „služeb“. Jsou tvořeny aminokyselinami,

jejichž molekuly se vyskytují ve dvou zrcadlových provedeních, které se od sebe liší jako pravá a levá ruka.

Pozemský život staví bílkoviny v drtivé většině pouze z „levorukých“, tedy levotočivých aminokyselin. Proč? Nevíme. Bílkoviny z pravotočivých aminokyselin by působily stejně účinně, ale pozemský život je z nějakého důvodu „nepoužívá“.

Současné formy pozemského života jsou programovány pro tvorbu bílkovin uloženou ve dvojité šroubovici kyseliny deoxyribonukleové - DNA. Ta se v buňkách přepisuje do formy jednoduché šroubovice kyseliny ribonukleové - RNA a ta pak slouží jako předloha pro syntézu bílkovin na buněčných organelách ribosomech. Pokud odmítáme nadpřirozený zásah Boha Stvořitele života, pak uvízneme v bludném kruhu. Pro syntézu bílkovin je potřeba program uložený v DNA. A pro syntézu DNA jsou potřeba bílkoviny - enzymy, které působí její vznik ze základních kamenů. Jedno bez druhého nemůže být.

Východisko z této situace zdánlivě nabízí „RNA-svět“, kde se RNA ujímá dvojrole nosiče dědičné informace i katalyzátoru. Takovými „obojetnými“ molekulami RNA jsou tzv. ribozymy. Mikrobioložka Chenová a její kolegové pojali hypotézu, že za „levorukost“ bílkovin se skrývají zvláštnosti RNA, jež se prosadily v podmínkách RNA-světa. Rozhodli se tuhle domněnku podepřít výsledky laboratorních pokusů.

Vytvořili v laboratoři podmínky, jaké mohly na Zemi vládnout v raném období-světa. Vyzkoušeli patnáct různých kombinací a zjistili, že primitivní formy života zřejmě neupřednostňovaly levotočivé aminokyseliny tak, jak je tomu dneska.

Z dob, kdy vznikal pozemský život, však nemáme v horninách žádné doklady. Pokud existovaly, tak je „setřely“ pohyby zemské kůry.

V té době dopadaly na Zemi asteroidy. Mohly přinést některé ze stavebních kamenů života, jako jsou aminokyseliny.

„Když porozumíme chemickým vlastnostem života, tak nám to pomůže při pátrání po životě ve sluneční soustavě.“ To nám však nepomůže k porozumění vlastnímu životu. V současnosti se prosazuje soustavná snaha odpůrců o vyhlazení planety. Injekce mRNA zkracují délku lidského života a snižují porodnost. *„Transhumanisté nás v podstatě odlidšťují a zároveň na nás podnikají pokusy, aby mohli vynaleznout způsob, jak by mohl člověk splynout s technologií a žít věčně,“* uvádí doktor Joseph Sansone. [/https://expose-news.com/2025/05/10/covid-mrna-vaccines-are-a-bioweapon/](https://expose-news.com/2025/05/10/covid-mrna-vaccines-are-a-bioweapon/)

Pořád a stále dokola se zaplétají ti, kdo se zdráhají přijmout stvořitelský zásah Boží. Tomáš Bahounek OP

+++

TOLIKRÁT

TOLIKRÁT SE JIŽ
LŽI
OD ÚST PRÁŠILO —
BYLO NEBYLO
SLYŠ:
STUD POD VRSTVAMI
VZDYCHÁ —
PÁN S NÁMI
TOUHA LICHÁ
SÁHLA DO OSUDÍ
JSME SAMI...
Karel Křepelka

+++

SUPERTAJNÁ INFORMACE PRO KAŽDÉHO /pokr./

Jaké účinky způsobuje Bůh v duši omilostněného člověka? Bůh učí duši o dobru a o velkém díle své spásy. To se podobá tomu, co působí v přírodě nespočetným množstvím věcí a krásou, kde ukazuje svou velikost a slávu. Mnohem více však dovede dát duši v nadpřirozeném životě. Boží přítomnost se stává v duši pramenem všeho dobra; je spojena se vším, co tvoří jeho tvůrčí láska. V povaze dobra je mnoho způsobů ke sdílení se. Boží vědění přesahuje vše, co vidíme.

Jedná-li se o obraz a podobnost Boží v nás, nachází se v nás skutečně nebo alespoň pohotovostně poznáním a láskou; tak jsme stále pouze na okraji oceánu; je to nedokonalá účast na Božím životě, ale je to skutečným počátek Božího života v nás.

Člověk svou podobností představuje Boha ve Třech Osobách. Rozdíl mezi Osobami v Bohu pochází z jejich vycházení podle vztahů k základu. Bůh Otec - základ bez jiného základu je základem vycházení Syna poznáním a vyslovením Slova; Otec a Slovo jsou láskou základem Ducha svatého. Způsob původu se shoduje s Boží přirozeností a patří k nevýslovné souladnosti s přirozeností.

Obdobně se to děje také v jiných věcech, ve věcech stvořených: např. jinak vznikají živé bytosti a jinak neživé, jinak živočichové a jinak rostliny.

Proto být stvořen k Božímu obrazu podle podobnosti Boží přirozenosti znamená mít podobnost s Třemi Osobami jako jsou v Bohu tři Božské Osoby v jedné přirozenosti. Zůstává nesmírný rozdíl mezi podobností v nás a mezi Boží Trojicí.

Sv. Augustin říká: *Svou vlastní podobnost můžeme nějak vidět, Boží Trojici poznáváme vírou.*

Sv. Jan Damašský pro lepší pochopení této věci píše: *Člověk je stvořen k*

Božím obrazu, a což znamená je intelektuální a svobodný v rozhodování a sám sebe ovládající.

Sv.Řehoř Nysský zdůrazňuje, že *stvoření k Boží podobnosti znamená lidskou přirozenost podílející se na všem dobru, protože plnost dobra je Božství.*

Účast na Božím Dobru je ve všem, zvláště u člověka je to účast na dobru pravdy, lásky a života, ale i na prostředcích k dosažení cíle. U těchto Otců jsou vyjádřeny Boží vlastnosti tak, že jsou připisovány Božím Osobám podle podobnosti jejich původu: Otec - Základ, Syn - Slovo, Duch sv. - Lásky.

Sv.Kateřina Sienská uvádí o podobnosti člověka s Bohem: *Trojice věčná a jediné Božství, jediná v Bytnosti a Trojice v Osobách, jsi vinný kmen se třemi ratolestmi. Stvořil jsi člověka k svému obrazu a ke své podobě tím způsobem, že třemi schopnostmi, které jsou v duši, se podobá Trojici. Schopnosti jsou v jediné duši a tím se tím se podobá Boží Jednotě v přirozenosti. Proto Bůh působí, aby se člověk s ním spojil tak, jako se mu podobá. Intelektuální paměť se podobá a spojuje s Otcem, jemuž se přiděluje moc. Intellektem se podobá a spojuje se Synem, jemuž se přiděluje moudrost. Vůle se podobá a spojuje s Duchem svatým, jemuž se přiděluje dobrotivost, a je Lásky Otce a Syna.* (Pregiere, 26,23)

K pochopení tohoto duchovního základu života doplňuje nauku o podobnosti člověka s Bohem naukou sv.Pavla: *Obnovte se duchem vaší mysli a oblečte nového člověka* (Ef 4,23-24). Obnova patří naší mysli. Na jiném místě praví apoštol: *Oblečte nového člověka, který se obnovuje k poznání Boha podle obrazu toho, který člověka stvořil* (Kol. 3,10). Apoštol Pavel připisuje obnovu člověka Božím obrazu, který je v mysli. Obraz je podoba podle zvláštního rázu, tj. v něčem co je Bohu osobitě vlastní, v čem vyniká člověk nad ostatní tvory světa, tj. myslí, intelektem a vůlí.

Obraz Boží, podle sv.Tomáše, je v lidské duši především v tom, v čem duše nejvíce představuje vlastní podobnost Boží. Věčné Slovo je v mysli představováno skutečným myšlením. Nejsvětější Trojice je zpodobněna myšlenkovou činností především proto, protože poznáním utváříme vnitřní slovo (obdobná podobnost s vycházením Věčného Slova). To se děje nejvíce v mystickém rozjímání. V něm se probouzí láska k poznané věci. V poznání a lásce je obraz Nejsvětější Trojice skutečně nebo v něm zůstává pohotovostně ve schopnostech. V nich je stále náchylnost skutečně utvářet úkony poznání a lásky. Myšlenkovou činností v úvahách o Bohu a o jeho díle spásy skrze Krista a činností vůle v lásce se stále sjednocujeme s Bohem a vstupujeme do účasti na jeho vnitřním životě.

Lidská duše je taková, že se svou nejvyšší myšlenkovou činností, v níž je Boží obraz, spojuje se svým Původcem a vrcholným cílem života.

Bůh přítomný v duši je stále činný. Kristus Pán říká: *"i já jsem činný"*, a proto je stálým zdrojem života. Rozjímající duše nezná odcizení ani prázdnotu; její život ve svém ryzím tvaru je v neustálém pohybu, protože vnitřním úmyslem je stále vedena k Bohu. Není to však jediná a nepřetržitá myšlenka v duši, neboť

to není snadné a lidská přirozenost je slabá; a mimo to, duch se nemůže spokojit jen myšlenkou přítomnosti Boží; jinak by to dle Mistra Eckharta znamenalo, že přestane-li myslet, zmizel by také Bůh. Mistr tvrdí, že je třeba mít Boha samého v jeho esenci, takže nezmizí, ledaže by se člověk sám odvrátil od Boha.

Proto v mysli a osobnosti člověka je pevnost, v níž je lidské "já" nositelem bytí a spojení s Bohem, nositelem činnosti a vztahů, obzvláště důvěrné. Osobní činností a vědomím spojení s Bohem skrze Ježíše Krista v jednotě lásky Ducha svatého, je člověk stále podoben Bohu a žije s jednotě s ním. Miluje Boha nejen v jeho moudrosti ani jen v jeho věčnosti, nýbrž prostě miluje Boha, a v něm miluje také všechny jeho vlastnosti, protože ony jsou Bůh. "*Můj Bůh a mé všechno. Ty mne dáváš vnikat do mého nitra v nevýslovném souladu*", říká sv. Augustin. (Vyznání) Sv. Kateřina uvádí příklad apoštola Pavla a jeho poznání Boha jako základ a cíl života, pro které k němu našel cestu. Spojil tři schopnosti duše s Třemi Božími Osobami. Paměť upnul na Otce, dokonale do ní vepsal, že je základ, z něhož pochází vše, Božské osoby i stvořené věci, každé svým způsobem. Nemohl pochybovat, že je také jeho základem. Intelekt spojil se Slovem, vycházejícím z Otce a dokonale pochopil celý řád, jímž postupují i stvořené věci k svému cíli, protože také Slovo je jejich základem. Svou vůli spojil s Duchem svatým, dokonale si zamiloval Lásku. Mírnost a dobrotivost, o níž věděl, že je příčinou stvoření, je příčinou i každé milosti, která mu byla dána bez předchozích zásluh. *Ježíš vstoupil do jeho tvrze*, pravil Mistr Eckhart.

Těmito slovy uvádí Mistr duše do důvěrnějšího duchovního života, který začíná novým způsobem, klidným a trvalejším spojením s Bohem. Ježíš nalézal připravený příbytek v duši, čímž nastává i nový život Božího dítěte. Tomáš B

+++

SPUŠŤ TENTO LVÁK

JAK VLNÝ CHLADNÝCH LOKTŮ

A JAK LILIE ATLASOVÝCH,

BEZMOCÍ MOCNÝCH DLANÍ!

ZASTAV, JÁSOTE, POPUŠŤ!

CHYŤ JE - VŽDÝŽ VE HRU ŠÍLENOU

TU VPAĐ HUKOT LESŮ,

V NĚŽ ZAKLETO JE ECHO LOVŮ

V KALEDONĚ, KDE JAKO LAŇ HNAL ATALANTU

AKTEUS ZDIVOČELÝ, KDE V BEZDNÉM BLANKYTU,

JENŽ SVIŠTĚL V UŠÍCH KONÍ, LÁSKOU SE CHVĚLI,

V NEPŘETŘŽITÉM ŠTĚKOTU HONU KDE SE LÍBALI

A DUNĚNÍM ROHŮ, TŘESKEM DŘEV, KOPYT A PAŘÁT SE LASKALI. -

Ó, SVOBODO, SVOBODO, K TOBĚ! JAK ONI.

BORIS PASTERNAK

„Tak, říkáte, prší... a blýská se?“

KDO JE NA PRVNÍM MÍSTĚ

Podle zprávy, kterou 27.4.2025 zveřejnil Čínský úřad pro jadernou energii (CNEA), Čína se vůbec poprvé stala světovým lídrem, pokud jde o celkový rozsah jaderné energie.

"V současné době má Čína 102 jaderných bloků s celkovým výkonem 113 milionů kilowattů v provozu, ve výstavbě a schválených pro výstavbu. Z hlediska celkového rozsahu jaderné energie se Čína poprvé stala prvním výrobcem jaderné energie na světě," uvádí zpráva.

Čína má ve výstavbě 28 jaderných bloků o celkové kapacitě 33,65 milionu kilowattů, uvedla asociace s tím, že Čína je už 18 po sobě jdoucích let na prvním místě na světě, pokud jde o kapacitu budovaných energetických bloků.

"Čína má v komerčním provozu 58 jaderných bloků s celkovým instalovaným výkonem 60,96 milionu kilowattů. Výroba jaderné energie v Číně navíc nadále roste," uvádí zpráva.

V roce 2024 dosáhla celková výroba energie z provozovaných elektráren 444,7 milionu kilowatthodin, což představuje 4,72 % celkové produkce energie v zemi, což řadí Čínu na druhé místo na světě, pokud jde o celkovou produkci jaderné energie.

Čína zahájila další energetickou revoluci, když spustila první jaderný reaktor na světě poháněný thoriem. Thoriové reaktory jsou navrženy tak, aby odolaly roztavení jádra, a jsou tak bezpečnější než tradiční uranové reaktory. Thorium je hojnější prvek než uran a při jeho použití vzniká méně radioaktivního odpadu.

Čína také spustila flotilu 100 elektrických důlních vozíků bez řidiče, které jsou koordinovány umělou inteligencí. Když Pán Bůh dá, a bude celé toto dílo korunováno a posvěceno čínskou církví katolickou, tak teprve pak se naplní proroctví sv. Jana Pavla II., že XXI. století bude patřit euroazii. QG

+++

V BAMBUSOVÉM HÁJI

V BAMBUSECH NEJSOU LIDÉ,
V BAMBUSECH SEDÍM SÁM,
TU NA LOUITNU ZAHRAJU TÍŠE,
TU SOBĚ ZAHVÍZDÁM.
KDO, ŘEKNĚTE, LIDÉ, KDO VÍ,
KDE V BAMBUSU SEDÍM SÁM
A NA VÝCHOD SRPEČKU LUNY
BAMBUSEM POZÍRÁM?
WANG WEI

+++

ČINA VYPOUŠTÍ MASIVNÍ VÝŠKOVÝ MATERSKÝ DRON

Soukromá společnost Jiutian v červnu 2025 zahájila letové testy nového velkého dronu. Jak jízlivě píšou orientální média, tahle technologie straší Spojené státy s jejich dosavadní vzdušnou nadvládou, tedy pokud tam na rozhodujících postech zbyl někdo, kdo dokáže seriózně vnímat taková rizika.

Patnáctitunový dron Jiutian SS-UAV s rozpětím křídel 15 metrů se objevil loni v listopadu (2024) na mezinárodní letecké výstavě China International Aviation & Aerospace Exhibition, známé též jako Airshow China v Ču-chaji, která je v posledních letech mimo jiné festivalem pozoruhodných dronových technologií. Původně se myslelo, že by tento dron páté generace měl přímo konkurovat americkým dronům jako je RQ-4 Global Hawk nebo MQ-9 Reaper. Nejspíš to ale byl omyl.

Je to strategický dron, který by měl operovat ve výškách až 15 kilometrů a doletí do vzdálenosti 7 tisíc kilometrů, při výdrži až 36 hodin. Jiutian SS-UAV je podle všeho něco víc než jenom průzkumná platforma, což je u dronů podobné konstrukce obvyklé. Není to ani pouhý útočný dron, ale mateřský dron s celým rojem mikrodronů, který funguje jako vzdušné velitelské centrum.

Podle čínských médií Jiutian SS-UAV uveze stovku malých dronů, čímž dramaticky zvyšuje jejich operační dosah. Kromě toho zajišťuje řízení hejna dronů, satelitní spojení, zpracování dat a výběr cílů v reálném čase, průzkum i elektronický boj. To všechno za letu ve velké výšce a s vysokou mírou autonomie. Má k dispozici kvantovou komunikaci, vodíkový pohon, materiály, nezjistitelné radarem, a umělou inteligenci pro řízení hejn dronů. S tímto dronem je možné vypustit hejno smrtících sebevražedných dronů na ohromnou vzdálenost, prakticky kdekoli na světě. Pod křídly navíc může nést přesně naváděnou munici, protiletecké rakety a další vybavení, které by se mohlo hodit.

Experti považují Jiutian SS-UAV za představitele celé nové kategorie dronů – řekněme vzdušné mateřské drony s velkou výdrží. Jsme svědky úsilí Číny přepsat pravidla vzdušné dominance novými typy platform. Není těžké uhodnout, že tato snaha dnes míří především k Tchaj-wanu.

Dron letící ve výšce 15 kilometrů je dnes sice možné sestřelit, ale potřebujete k tomu špičková zařízení s velice drahými raketami. Pokud Čína vyšle podobných dronů větší množství, přičemž každý z nich nese hejno dronů, bude mít problémy každá protiletadlová obrana na světě.

Nelze přehlédnout raketovou rychlost vývoje tohoto stroje. Koncept mateřského dronu pro roj malých dronů s umělou inteligencí se objevil počátkem roku 2023. To znamená dva roky a pár měsíců do prvního zkušebního letu. Jak se zdá, Čína plnou parou podporuje odvážné vynálezy /Army Recognition 19. 5. 2025. Economic Times 19. 5. 2025./, ale bez Světla Kristova by to byla pouze technická utopie.

NAKUPILY SE MRAKY

MRAK ZA MRAKEM NAKUPIL SE,
TEMNOTA SE ŠEŘÍ —
COŽ MĚ NECHÁŠ SAMOTNÉHO
ČEKAT U SVÝCH DVEŘÍ?
PO CELÝ DEN V PILNÉ PRÁCI
MOJE JÁ SE V DAVU ZTRÁCÍ,
TEĎ VŠAK JENOM V TEBE DOUFÁ,
JENOM V TEBE VĚŘÍ.
COŽ MĚ NECHÁŠ SAMOTNÉHO
ČEKAT U SVÝCH DVEŘÍ?
KDYBYS POHRDL MNOU, PANE,
NEUKÁZAL SE MI,
JAK BYCH MOHL BEZ TEBE ŽÍT
TU NA SMUTNÉ ZEMI?
BEZ KLIDU A BEZE SPÁNKU
BLOUDÍ DUCH MŮJ V NOČNÍM VÁNKU
JEN SE DÍVÁM, STÁLE DÍVÁM,
ZRAK MŮJ DÁLKY MĚŘÍ...
COŽ MĚ NECHÁŠ SAMOTNÉHO
ČEKAT U SVÝCH DVEŘÍ?

RABÍNDRANÁTH THÁKUR přel. V.Lesný

+++

APOKALYPSA PLNÁ NADĚJE A RADOSTI /12/

Když Bůh chce, abychom se vzájemně milovali, tak to znamená nejen lásku k bližním, ale také milující soužití vzájemné a přátelské. Člověk - tato osamělá bytost - touží po lásce. Nejhlubším přáním každého člověka, ať už si to naplno uvědomuje nebo ne, je: BÝT MILOVÁN. Na dně své bytosti si člověk říká: kdybych tak měl někoho, kdo by mě přijal a měl mě rád takového, jaký jsem, s mými obavami a pochybami, s mými dobrými i horšími stránkami. Filozofové, psychologové i naše vlastní srdce nám říkají: štěstí je především být milován. Bůh nám přeje tuto lásku. Neučinil také tuto lásku pramenem pocitů provinilosti. Dokonce nás pro tuto lásku stvořil. Z toho bych rád připomenul jen jeden prvek, pomocí něhož bychom porozuměli, co to znamená, že náš Bůh je velmoc lásky, že má radost z lásky, že chce, abychom se z lásky těšili a radovali. Závažným prvkem je přitom smrt.

Smrt uráží lásku, smrt uráží naše štěstí. Z ryze biologického hlediska je smrt tou nejběžnější událostí na světě. Proto dnes mluví celý svět o tzv. přirozené smrti. Odmitám však vidět smrt jen biologicky. Smrt musíme vidět také ve

vztahu k lásce, a potom platí, že smrt uráží lásku. Totiž láska, která obšťastňuje, vyžaduje věčnost. TO JE JEJÍ LOGIKA. Smrt dělá logice lásky čáru přes rozpočet. Jestliže se lidé po celý život nenávidí a hádají, potom smrt není taková nesnáz, neboť může znamenat naopak úlevu. Smrt se stává problémem teprve pro lásku, která obšťastňuje. Smrt se zdá být čarou přes rozpočet pro velkou, silnou, šťastnou lásku naplňující život, protože smrt ničí tento život. Musíme stále sledovat, jak smrt působí na lásku, protože nejde o mou smrt, ale jde o smrt mého přítele, mé milé. Smrt pobuřuje, protože nám bere naše milé, naše přátele.

Co nám říká Nový Zákon o smrti? Snad ji zamlčuje a potlačuje? Dělá snad ze smrti něco zakázaného, nějaké tabu? Rozhodně ne. Ježíš nám slibuje nové setkání a sdílení mezi námi a společně s Bohem. Toto nové sdílení je však možné jedině tehdy, když vítězí láska, ne smrt. Láska je silnější než smrt. To je také hlavní poselství vzkříšeného Pána Ježíše Krista: vítězí láska a nikoli smrt. Vždyť Bůh chce nové setkání a sdílení s námi i mezi námi. Bůh má totiž radost z lásky, přeje nám lásku, a nakonec pomáhá lásce k vítězství. To je obsahem vzkříšení mrtvých. Kdo by chtěl toto zamlčet, vyrval by našemu Pánu Ježíši Kristu Nejsvětější Srdce. Básník Walt Whitman volá:

*Věřím, že ruka Boží je zaslíbená mé,
že všichni muži od Adama k dnešku jsou mými bratry
a ženy od Evy až dodnes jsou mi sestrami a milenkami,
že těžištěm stvoření je láska.*

Ježíš nám dává úžasnou svobodu, tváří v tvář smrti, tváří v tvář hrobům dětí, abychom věřili, že láska zvítězí a nikoli smrt. To však není možné bez Boha. Avšak s Bohem je to samozřejmé.

*Považoval někdo za štěstí, že se narodil?
Běžím mu povědět, že stejné štěstí je zemřít, a to vím.
Jdu za mez smrti s umírajícím a za mez zrození
s novorozenětem právě vykoupáným
a nejsem obsažen jen mezi svým kloboukem a botami,
A sleduji rozličné věci, ale ani dvě nejsou stejné
a každá je dobrá.*

*Nejsem však země a zemi nepatrím,
Jsem bližní a společník lidí, všech stejně,
nesmrtelných a neprodavatelných duší, jako je má.
Pro mne muž, který je hrdý a cítí, jak bodá pokoření,
Pro mne milenka i stará panna, pro mne matky i matky matek,
Pro mne rty rozesmáté i oči rozplakané,
pro mne děti i ploditelé dětí.*

*Svlechte se! Předě mnou nejste vinni, ani neúrodní,
ani zavrženíhodní,*

*Vidím vás plátnem i přízí, ať chcete nebo ne!
Slyším tu mluvky řečnit o počátku a konci,*

jenže nikdy toho nezačínalo víc než právě nyní!

Aniž kdy bylo více mládí nebo staří než nyní,

A nikdy nebude víc dokonalosti než nyní,

Ani víc nebe a pekla než nyní!

„Pláči nad svou ubohostí, když vidím, jak se můj život potýká s bezvýznamnými hodinami, když jej však vidím ve tvých rukou, vím, že je příliš vzácný na to, aby byl rozptýlen mezi stíny“ (Rabíndranáth Thákur Košík ovoce 55).

„Dal jsi zpěv ptákům:

a oni ti na oplátku zpívají.

Mně jsi dal jenom řeč.

Žádej však ode mne víc, a já zazpívám“ (Rabíndranáth Thákur Košík 78).

Svou silnou touhu ztratit se ve Věčném jsem mohl uskutečnit jenom nedokonale, touhu stát se obyčejnou hroudou hlíny v rukou Hrnčíře, abych mohl sloužit opravdověji, aniž by mě rušilo mé druhořadé já (Mahatma Gándhí Dopisy do ášramu 108).

Hlavní je, jak odpovíme na lásku, s níž nás Bůh zahrnuje svými dary. BUĎ odpovíme Bohu se srdcem naplno otevřeným, tedy ANO, ANEBO NE, přičemž si "svou" hřivničku někam zakopeme a tak se uzavřeme Boží lásce a přílivu dalších Božích milostí. Pakli řekneme Boží lásce NE, tak musíme hledat důvody, proč odmítáme Bohu sloužit a v tom hledání zůstáváme zoufale smutní, nemohoucí a osamělí. V tom nám Bůh nepomůže. Jakmile řekneme jako Panna Maria: ANO, ale jak se to stane?, tak hledáme způsoby, jak láskou odpovědět na Boží lásku, a hned se v našem srdci otevírá množství tajemných záklopek a ventilů a přívodů, kterými se do nás valí Boží milost, která nám hned ukazuje nespočet způsobů. Kdo nechce odpovědět na lásku láskou, hledá důvody, proč by to nešlo, ale kdo řekne ANO, tomu jsou hned zjeveny přemnohé způsoby, jak toho docílit. Maria se obětovala Bohu celá: jednak rozum: rozum je vlastní lidská vlastnost. Rozumem se člověk ptá po důvodech, proč se děje to či ono. Těžko se člověku vzdává rozumu, když něco nechápe. Ani Panně Marii to nebylo zpočátku všechno docela jasné - Naopak - žila mezi tajemstvími, které rozumem nechápala, ale nezakolísala ve víře. Duch svatý ji učinil Matkou - nebránila se - neptala se: Proč právě já? ale řekla ANO, i když nechápala, JAK se to má stát.

Svatá Panna obětovala Bohu svou vůli: snadno se slouží Bohu tam, kde jde všechno podle lidských přání. Pravá poslušnost se pozná až v utrpení, až se kvůli Bohu máme něčeho vzdát. JOB nebyl veliký, dokud mu Bůh žehnal a zahrnoval dary, ale až mu je Bůh začal brát, a on přitom Boha dál chválil. Ani Maria to neměla snadné.

Jestliže přesvědčeně věříme Bohu - a jednáme podle toho - přesto nebýváme vždycky šťastni. Možná proto, že těžko dokážeme obětovat Bohu celé své srdce a celou svou lásku, zkrátka své citění, své touhy. Pascal říká: Srdce má své

důvody, kterých rozum nepoznává. To bývá nesmírně těžká oběť: člověk se dá snadno přesvědčit, že Bůh je rozumnější, než on, ale hůř se dá poručit srdci, aby se odloučilo od toho, k čemu nebo ke komu přilnulo. Panna Maria to uměla, a přesto vidíme, že ani ona nezůstala ušetřena - její Přečisté Srdce bylo probodeno. Posléze však naplněno blahem, když byla vzala na nebesa a korunována.

Bůh od nás nežadá takové oběti jako od Panny Marie, ale přesto ani náš život není bez kříže.

Když jsem přijímal svátost kněžství, měl jsem ideál: Ať se uplatním na cestě za Kristem. Později však jeden dorůstá k většímu ideálu: Pane Ježíši Kriste, uplatni se Ty ve mně, ať se konečně stanu opravdovým Božím dítětem! A když někdy vidím, jak uprostřed věcí a lidí v Církvi, s nimiž nejsem spokojen, se vynořují zjevy z řad lidí ve světě, kteří podstupují kvůli Bohu opravdu hrdinský boj se svým srdcem, jsem zahanben. Prosím Boha, aby mě takoví hrdinové všedního dne vůbec snesli ve své blízkosti.

Maria, Matko Boží, nauč nás odpovídat láskou z celého srdce na Boží lásku!

Je tu i náhled, který se naskytá Miláčkovi Páně ve Zjevení. (Zj 18:21).

21Tu jeden silný anděl vzal kámen, veliký jako žernov, a hodil jej do moře se slovy: „Takto jedním rozmachem bude hozen Babylon, to velké město, a již po něm nebude stopy!“

Bamberská apokalypsa znázorňuje, jak mohutný anděl kráčí po tuhé hladině vln a pravou rukou hází do vody mlýnský kámen ve tvaru disku. Zvedl kámen velký jako mlýnské kolo. Hodil jej do moře se slovy: „Tak bude Babylón, velké město, svržen silou a nebude již nalezeno“.

Cože se to děje? Mlýnské kolo znamená pohyb, pohyb při mletí obilí na mouku, na chléb.

Oproti obrazu stupňujících se útrap, které mají dát lidem příležitost k obrácení, se zkáza Babylonu děje rázem a úplně. Zdatný anděl pozvedá balvan podobný mlýnskému kameni a s rozmachem, až se mu zvedá roucho, vrhá břemeno do vody. Tak jednorázově a nenávratně mizí hříšné město, takže po něm nezůstane ani stopy, takže tam, kde strašily lidské hříchy a děsily hrůzy trestů, ujímá se Boží pokoj a blaženost.

Tak působí malíř této apokalypsy spíše na náš rozum než na naše smyslové

dojmy léčením nějaké šokující hrůzy, a působí jako povzbuzení, že potom už nemusí zbýt čas k lítosti a k pokání - v důsledku náhlosti a jednorázovosti událostí - zatímco dosud je pořád čas dát všechno postupně a radostně do pořádku s Bohem i s lidmi.

„Abychom jednou uviděli tvář v tvář Ducha pravdy, který proniká celý vesmír, musíme dospět k tomu, že jako sami sebe budeme milovat to, co je ve stvoření nejméně významné, a proto se nesmíme vyhýbat žádnému rozměru života.“ (Gándhí Všichni lidé jsou bratři 113).

Tak útěchyplná a plná naděje je Bamberská apokalypsa. Tomáš Bahounek OP

+++

HROB RABÍNA RICHARDA FEDERA NA BRNĚNSKÉM HŘBITOVĚ TEHOM TIŠMAT

A ZÁPLAVA STROMŮ
VYRŮSTAJÍCÍ Z JÍCNU
KTERÝ NIKÝM NEWYHLOUBEN
DNA NEMÁ
PEL Z KLENŮ, JILMŮ A KAŠTANŮ
PŘÍLIŠ ŽIVOUČÍ
PODOBENSTVÍ TANCE SMRTI
VÍŘÍ A TANČÍ
JAK PRACH VŠELIKÉHO TĚLA
HLEDAJÍCÍ SVOJI POUŠŤ
TIÁMAT TEHOM
NEBOŤ JEN SKRZE PROPAST HROBU
DO ZEMĚ VRŮSTÁME
KAREL KŘEPELKA

+++

MYSTIKA STÁŘÍ

Nyní pozdvihni oči a slyš. kde jest tvé místo. Patříš do rodné země nebeského ráje. Zde na zemi spočíváš pouze jako host, chudý, ubohý poutník. A. proto jako poutník rychle spěchá do vlasti, kde na něj čekají milí přátelé, kteří ho s toužebností očekávají. tak máš též ty pospíchat ke své otčině, v níž se na tebe vše tolik těší, kde tak vroucně očekávali tvé milé přítomnosti. kde tě tak něžně přijmou. abys na věky s nimi byl spojen v jejich veselé společnosti. A kdybys věděl. jak po tobě žízní a touží, poněvadž jsi tak statečný v utrpení a tak hrdinsky si vedeš v protivenství, jež oni už překonali a na něž nyní s nevýslovnou slastí vzpomínají! ó, oč lehčí by ti bylo veškeré strádání, neboť čím více jsi trpěl, tím slavněji budeš v nebi přijat! Ó, jaká tě čeká pak čest, jaká radost prochvěje myslí i srdcem, až milý Otec před celým nebem tak duši

pochválí, povýší a oslaví za to, že na zemi tolik vytrpěla a přestála, Copak ovšem nepochopí ten, kdo netrpěl. Ach, jak se bude vyjímat koruna. Už jsi tak trpce vyzíská. Ó, jak se mihotavě zalesknou všechny rány a známky utrpení, jež jsi z lásky ke mně obdržel! Podívej, v této vlasti jsi tak se všemi sblížen a spřízněn, že i ten nejvzdálenější od tebe nekonečně více a vroucněji tě láskou objímá, než na světě otec neb matka svého drahého jedináčka.

Služebník: Ó, Pane, tys tak dobrý, smím tedy prosit. abys mi více pověděl o této otčině. abych po ní ještě více vzdychal a tím lépe snášel veškerá utrpení? Pane, jak to tam vypadá, co se tam dělá? je jich tam mnoho a vědí tam, co se s námi děje, jak se zdá vyplývat z tvých slov?

Věčná Moudrost: Vstávej a pojď se mnou. Povedu tě tam v rozjímání a zdálky ti dám na to patřit, Byť jen v hrubých obrysech. Podívej nad devátým nebem, jež má nescíslně víc než statisíckrát větší rozlohu než celý zemský okruh, vytýčil jsem ještě jiné nebe, ohnivé nebe. Nenazývá se tak od ohně, ale pro svůj přirozený nesmírný a prozařující jas, a je stále a neporušitelné. To je vznešený palác, v němž bydlí nebeské voje, v němž mi chválu pje jitřenka a jásavý hymnus prozpěvují veškeré Boží děti. Zde ony věčné trůny, obklopené nepochopitelným světlem, se kterých byli svrženi zlí duchové a jež nyní nosí vyvolené. Rozkošné město se leskne ryzím zlatem, třpytí se vzácnými perlami, je vydlážděno drahými kameny. jasnými jako křišťál a rozlévající nádech rudých růží, bělostných lilií a jiných čerstvých květin. Nyní pohled' na krásné nebeské nivy. Ach, zde veškerá krása smavého léta, zde luhy v májovém rozkvětu, zde pravé údolí radosti, zde vidíme, jak milý na milého vesele pohlíží, zde harfy a housle, tu zpěv a výskot, tanec a chorovody a radost veškerá, zde silné a mocné každé přání a radost bez pelyňku v ustavičném bezpečí. A nyní pohled' kolem sebe na nescíslné zástupy, jež podle libosti pijí z věčně vytékajících, šumivých zřidel, tak upřeně zírají v jasném zrcadle čirého božství, v němž všechno vidí a poznávají.

Tajně se přibliž ještě více a sleduj, jak sladká Královna nebeské říše, kterou tak vroucně miluješ, svým jásotem a svou vznešeností se vznáší nade všemi nebeskými duchy, obklopena květy růží a konvalinek. Sleduj, jak její milostná krása rozsévá jas, radost a údiv na všechny blažené. A pozdrž se u toho, co tolik slastí skýtá tvému srdci i mysli, že totiž Matka milosrdenství tak láskyplně upírá na tebe a na všechny hříšníky své milosrdné oči, a sleduj, jak mocně je varuje a smíření jim vyprošuje u svého milého Synáčka.

Potom se obrať zrakem svého rozumu a Sleduj, jak vznešení Serafini a láskou zanícené duše tohoto chóru bez ustání ve mně planou a hoří, jak jasní cherubové a jejich společnost vnímají a vydechují mé věčné, nepochopitelné světlo, jak vysocí Trůnové a jejich družina sladce odpočívají ve mně a já v nich. Pak pohled' na trojici druhých sborů: Knížata, Sily a Mocnosti, jak dokonale zachovávají věčný řád celé přírodě. Pohled' též, jak třetí oddíl nebeských duchů vyplňuje má vznešená poselství a můj zákon v různých světadílech. Ach, sleduj,

jak krásně, ladně a pestře je toto velké množství uspořádáno! Jak radostný pohled!

A nyní obrať zrak a sleduj, jak moji vyvolení učedníci a nejmilejší přátelé s velebným klidem a v povznesené cti sedí na čestných stolicích, jak se mučedníci skvějí ve svém karmínovém šatu, a vyznavači září živou krásou, jak se cudné panny skvějí andělskou čistotou a jak celé nebeské vojsko oplývá božskou sladkostí. Ó, šťastný den zrození pro toho, komu je dopřáno zde přebývat!

Do této vlasti uvádím z bídy a nízkosti pod svoji střechu milovanou svoji nevěstu. Vedu ji za rámě, obdařenou bohatou výbavou. Uvnitř jsem ji ozdobil lepým rouchem světla slávy, jež ji povznáší nad veškeré její přirozené schopnosti? Navenek ji. přiodějí oslaveným tělem, sedmkrát jasnější než záře sluneční, jež se stane rychlým, jemným a neschopným utrpení. Na hlavu ji vsadím rozkošnou zlatou korunu a na ni zlatý věneček.

Služebník: Pane, co je zde výbavou, korunou a věnečkem?

Věčná Moudrost: Výbava, to je jasné zření všeho, čemu zde musíš pouze věřit, skutečné pojetí všeho, v co zde doufáš, a milostiplné slastné požívání toho, co zde miluješ. Krásná koruna je podstata odměny, a věneček, ten pouze přidávám.

Služebník: Co to znamená, Pane?

Věčná Moudrost: Pouze přidávaná odměna, to je obzvláštní radost, Už se duši dostává za zvláštní a veliké činy, jimiž na světě zvítězila. Požívají jí velcí svatí Učitelé. stateční mučedníci i čisté panny. Podstatná odměna záleží ve spojení duše s čirým Božstvím, neboť nenalezne dříve klidu a pokoje, dokud se nepovznese nad veškeré síly a schopnosti a dokud se neponoří v podstatu Osob a v nesloženou jednotu Podstaty. V jeho odrazu nalézají uspokojení a věčnou blaženost. A čím více se ode všeho odloučí a vzdálí, tím svobodněji se vznesou, tím hlouběji proniknou do nesmírné pouště a do bezedné propasti nekonečného Božství, v něž se hrouží, utápějí a sjednocují, takže nic jiného nechtěli než Boha. Tu jsou jako Bůh, jsou totiž blaženi milostí, jako On je blažený svou přirozeností.

Nuže, pozdvihni s radostí zrak a zapomeň na chvíli na veškeré strádání, občerstvi své srdce v tlumeném tichu milou společností, na niž tak tajemně hledíš, a sleduj, jak se karmínově a spanile skvějí obličeje, jež na světě mnohokrát studem nad potupou pro mne nachem byly zality, pozdvihni své statečné srdce a upamatuj se: „Kde je nyní kruté pohanění, jež vám tolikrát srdcem pronikalo? Kde skloněné hlavy, sklopené oči, kde skryté duševní bolesti, vnitřní povzdechy a hořké slzy? Kde jsou bledé tváře, všeliká chudoba a nedostatky? Kde úpějíci hlas: Ach, Pane, ach, Bože můj, jak trpí mé srdce? Kde jsou všichni, kteří vás tupili a snižovali? Už neslyšíte: Vpřed, do zbraní! Vzhůru, bojovat! Vzhůru zápasit dnem i nocí jako křížák bojující proti pohanům! Kde je nyní onen hlas, jenž vám snad tisíckrát v přítomnosti milosti připomínal: Jsi hotov pevně státí ve chvílích opuštěnosti? Už není slyšet váš

lkaající hlas: Ó, Bože, můj bože, proč jsi mne opustil? V uších vám zaznívá sladký hlas: Pojd'te ke mně, moji miláčkové, a vládňte věčným královstvím, jež jsem uchystal už od stvoření světa. Kam se podělo veškeré utrpení, strast, nepohodlí, jež vás na zemi stíhaly? Ó, Bože dobrý, jak to vše zmizelo jako sen, tak jako bych nikdy nebyl trpěl. Nevyzpytatelné pro nás tvé tajemné soudy - milý Pane! Ó, už nemusíte, vyvolení, zalézat do ústraní a skrývat se před pošetilým bláznovstvím ostatních. Kdyby se veškerá srdce spojila v jediné srdce, neuvážila by dostatečně velkou čest, nesmírnou důstojnost, pochvalu, slávu, jež bude na věky vaším podílem. Ó, jak rozkošné jsou vaše tváře, nebeská knížata, vy vzácní králové a císařové, věčné děti Boží, jak slastiplné je vaše srdce! Jak vysoko zalétáte svou myslí! Jak radostně se ozývá váš hlas v tomto zpěvu: Ó, dík a chvála, pozdrav a požehnání a milost a ples a věků věčná čest buď vzdána z celého srdce jemu, jehož milostí jsme toto vše navždy obdrželi! - Hle, zde je otčina, zde svatý klid a jásot v hlubinách srdce, zde věčný, nekonečný život!

Služebník: Ó, div nad všechny divy! Co jsi, ó, nesmírné dobro? Sladký, vyvolený, můj milý Pane, jak dobře je nám tu být! Má láska jediná, nech mne tu zůstat!

Věčná Moudrost: Ted' je to ještě nemožné. Musíš ještě podstoupit mnohý lýtý zápas. Tohoto nahlédnutí dostalo se ti proto, abys na to vzpomínal ve svých bolestech. Podívej, tak nikdy nezmalomyslníš a ihned zapomeneš na utrpení. Též proto se ti dostalo té milosti, abys mohl odpovědět nerozumným lidem, pravícím, proč dopouštím. aby se špatně vedlo mým přátelům.

Pohled', jak velký rozdíl je mezi mým přátelstvím a mezi přátelstvím tohoto světa a jak vpravdě nevýslovně dobře vede se mým přátelům; nemluvím ani o těžkých starostech, námahách a strádáních, v nichž se brodí a tonou dnem i nocí, ani o tom, že jsou tak slepí. že to ani nepozorují. Už od věků jsem tak zařídil. že neklidná a těkavá mysl sama sobě je velkou mukou a těžkým trestem. Moji přátelé trpí tělesným nepohodlím, mají však zato mír a klid srdce; světák vyhledává tělesné rozkoše, a nalézá pouze utrpení srdce, duše i mysli.

Služebník: Pane, jak bláhoví a pošetilí jsou ti, kdo se odvažují porovnávat tvoji lásku s láskou klamného světa proto snad, že máš málo radostí! Tím je vinna pouze jejich slepota; rovněž tak je s těmi, kteří nařikají pro nějaké utrpení. Ó, jak je sladká tvá otcovská metla! Šťasten, na kom jsi jí nešetřil! Pane, poznávám, že utrpení nepochází z tvé tvrdosti, nýbrž z něžné lásky. Ať mi Už nikdo nepraví, že jsi zapomněl na své přátele. Na ty jsi zapomněl - a jich se vzdal - na nichž šetříš utrpením. Pane, ani jedinkého při-jemného dne, ani lásky, ani co dobrého nemělo by se zde dostat těm, jež chceš uchránit věčné bídy a kterým chceš udělit věčnou radost.

Uděl mi, dobrý Pane, milost, aby tyto dva pohledy (na peklo a na nebe) nikdy nezmizely z mého srdce, abych nikdy neztratil tvé přátelství. Bl.Jindřich Suso „O nesmírné nebeské slasti, kap.XII.

ZVĚSTOVÁNÍ

A HLÍZA SLOVA
 JAK BRAMBORY NA JAŘE
 VYHÁNÍ NEDUŽIVÉ
 ŽLUTAVÉ KLÍČKY
 A VZPÍNÁ SE JIMI K
 TICHU, KTERÉ DONOSILO
 ZTRACENOU OVCI MLČENÍ
 KDYŽ PŘEDTÍM ZMETALO TUČNÉ TELE URČENÉ
 TAKŘKA PŘEDZVĚDĚNÉ
 PRO NÁVRAT ZTRACENÉHO SYNA
 NA PAVÍCH NOHOU
 V PEŘÍ PLAMENÁKŮ
 PŘICHÁZÍ ANDĚL
 TANČÍCÍ LABUTÍ JEZERO
 NA NĚMOU HUDBU
 HRANOU KVARTETEM
 TŘÍ MUŠKETÝRŮ
 TŘÍ KRÁLŮ
 V PŘEDVEČER SVÁTKU TROJICE
 NEBOŤ ČTVERO
 ZNAČENÝCH TURISTICKÝCH CEST
 VEDE NA TŘÍSTOLÍČNÍK
 A VŠECHNY PŘEKRAČUJÍ BLUDNÝ KOŘEN...
 ŘEČ, MLUVENÁ ŘEČ
 ZBAVILA SVÉPŘÁVNOSTI

MLČÍCÍ SLOVO
 A TO, POJEDNOU
 ZVĚSTOVÁNÍM POD KURATELOU TROJICE
 PRO PODVOJNÉ ÚČETNICTVÍ
 THEOLOGIE MORALIS
 TRPĚLIVÉ SČÍTÁ ONO MÁ DÁTI DAL
 V PSYCHOANALÝZE SVATÉ TEREZIE JEŽÍŠOVY
 REFORMUJÍCÍ BABÍ LOM KARMELU
 KDE VŠE KLOPÝTÁ
 O POUHOU INTERPRETACI
 VÁHAJÍCÍ MEZI TAJEMSTVÍM
 LÉKAŘSKÝM A ZPOVĚDNÍM
 A NAKONEC ZVEŘEJŇUJE VŠE
 V KURIÁLNÍCH ARTECH
 VŠEOBECNÉHO VYSLEPČENÍ...
 DVEŘMI DOUŠTĚ
 VCHÁZÍ ŽÍZEŇ
 JEN SVĚČENÁ VODA
 JEŠTĚ VÁHÁ
 I TAM
 KDE I SLZA PANNY MARIE
 DÁVNO BY SE JIŽ OSOPILA
 NA SŮL...
Karel Křepelka

PODZIMU

PADÁNÍ HOŘKOST SVĚŘOVATI VODĚ,
 PROSTORE POVĚTRNÝ, USTAŇ UŽ,
 JSME S LÁSKOU V NÁDHERNÉ A KRUTÉ SHODĚ
 JAKO PLOD KRÁJENÝ A NŮŽ.

BALVANŮ MLČELIVÝCH BOŽSKÝCH KLIDEM
 POHNUT BYCH ZAZDÍVAT CHTĚL BLAHOZVĚST,
 PO SMRTI K VÍNU BRATRU SVĚTLA PŘIJDEM,
 DÍ JEŘABINA, VŠECHNO OHEŇ JEST.

SE VŠEMI CHYBAMI U PÁNA LISTÍ
 KÉŽ V MILOSTI SE JEDNOU SPATŘÍME,
 MEST KRVE NAŠÍ V JASNÉ VÍNO ZČISTÍ

ZEMŘÍT, NEBO VYMŘÍT ?

Tisíce průzkumů svědčí o tom, že množství spermií mužů ve vyspělých státech západní civilizace postupně klesá. Příčiny jsou hledány v převládajícím životním stylu ve spotřebních společnostech. Jenže spermií ubývá i v méně rozvinutých a více chudobných zemích. Možných příčin je příliš mnoho a uspokojivé řešení problému zatím není po ruce.

Není žádnou novinkou, že tento trend probíhá u mužů už několik desetiletí. Přesto prozatím počet lidí na Zemi stále stoupá. Je smutnou skutečností, že donedávna byly hlavními regulátory lidské populace hladomor a válka. Shodou okolností ještě před padesáti lety byl hladomor v lidnatých, ale chudých zemích považován za nevyhnutelný. Vystává však znepokojivá otázka, jak dlouho bude při současném vývoji na světě dostatek lidských mužů schopných plodit děti (přibývá „mužů“, kteří nemají možnost ani chuť tento biologický náboj uskutečňovat). Představa, že by návaznost lidského rodu závisela pouze nebo převážně na umělém oplodnění, je silně znepokojivá - nemluvě o rostoucím počtu žen, které jsou schopny porodit dítě pouze s využitím prostředků vyspělé porodní medicíny. Mnohé dobrovolně volí porod císařským řezem v narkoze.

Veřejnost už dlouho zkoumá pravdivost těchto statistik a hledá snad všechny možné vlivy, které by mohly vést k nadhodnocení pozorovaného trendu - například zda jsou do statistik zahrnuti především muži, kteří mají problémy s plodností, nebo zda pokles počtu spermií souvisí s dnešní zvýšenou sexuální aktivitou. Vzhledem k tomu, že studie probíhaly převážně v zemích s vyspělým zdravotnictvím a vyšší životní úrovní, je na místě otázka, zda se nejedná pouze o problém vyspělých zemí a další civilizační chorobu. V posledních letech byly provedeny studie zahrnující i země s nižší životní úrovní, ale žádné významné rozdíly nebyly zjištěny.

Ve hře je více možných, ale ne spolehlivých příčin tohoto stavu a nelze ukázat na žádnou, jejíž odstranění by vedlo k zastavení klesajícího trendu. Většinu z nich není snadné odstranit, i když některým se dá do jisté míry vyhnout.

Neschopnost početí (nebo u žen donošení) dítěte se odhaduje na více než 10 % světové populace a postihuje obě pohlaví přibližně stejně.

Otázkou je, co se s tím dá vlastně dělat. Ať si politici říkají, co chtějí, s klimatickými změnami a globálním znečištěním ovzduší se nedají dělat zázraky, ani kdyby celá Evropa spáchala kvůli zelené utopii hospodářskou sebevraždu. Podobné je to s chemickými látkami a mikroplasty v životním prostředí. I kdyby se podařilo snížit množství plastů, které se vyrábějí a s nimiž přichází lidské tělo do styku, ko s postřiky a dalšími chemikáliemi, které rovněž umožňují získat

dostatek potravin pro dnešní počet lidí na Zemi? Odhaduje se, že bez hnojiv a postřiků a bez uměle vyšlechtěných odrůd rostlin by k výrobě dnešního množství potravin bylo zapotřebí nejméně čtyřnásobku zemědělské půdy, než je v současnosti k dispozici - to je nemyslitelné.

Upuštění od používání všech umělých hnojiv by dnes mohlo vést k hrozivému nedostatku potravin ve světě, hladomoru v chudých zemích, masové migraci a ozbrojeným

CO TADY UYVÁDÍTE, ČLOVĚČE ! TAKLE KRAJINA JE ŘÍZENÁ POČÍTAČEM !

střetům, jak je známe z dějin. Není důvod se domnívat, že tyto problémy nakonec nezasáhnou i bohaté země.

Na vzdáleném obzoru se rýsuje dilema - vzdát se mnoha pokroků chemie a držet půst, nebo čelit hrozbě vyhynutí lidstva v důsledku bující neplodnosti? Pomohou geneticky upravované plodiny, nebo se najde nějaké jiné řešení? Určitě existuje východisko, ale minulé i nedávné zkušenosti potvrzují, že se lidé začínají obracet k Bohu o pomoc teprve, až po vyzkoušení lidských zkázonosných prostředků zůstanou bezbranní.

Lidstvo si potřebuje připomenout, kdo nás stvořil, a proč. Bůh nás stvořil pro sebe. Jsme ve své přirozenosti řádně naprogramováni, takže není důvod pro přesvědčení, že jsme slabí. Díky Bohu jsme silní a odolní. I když falešný vládce světa sebevíce škodí naší vlastní přirozenosti, zejména chemicky, elektronicky, magneticky a psychologicky, přesto díky Bohu zůstáváme plodní a tvořiví.

Ať nám sebevíce namlouvají, že neexistuje nic nad rámec fyzického, že jsme pouhými smrtelníky na krátké cestě, přesto máme nesmrtelné duchové duše, inspirované Duchem Svatým.

Je čas v pokorné modlitbě připomínat naši závislost na Bohu a na naši spásu v Ježíši Kristu, a začít podle toho jednat, ale i trpět. Žijeme v době mesiánské. Spasitel Ježíš Kristus je uprostřed nás a Boží moc a láska je v nás. Díky Bohu není nic, co bychom nedokázali. Tomáš Bahounek OP

+++

PLODNÁ ZEMDLENÁ VROUČNOSTI

TVÉHO TÍCHA NAVRÁTÍ SE VAN

VAN PŘEPOKORNÉ ZBOŽNOSTI

NECHEJ ÚSTA MÁ U SVÝCH RAN

SLOVA ZLUDRAČELÁ SLOVA SAMCOLOŽNÁ

VAŠEHO MILOVÁNÍ KMENT

V ČERVEC ZBARV SVŮJ ATRAMENT
SLOVA MARNÁ SLOVA ZBOŽNÁ
ZAZÁŘÍ ZAZÁŘÍ
STÍN ANDELA
V DOTUPENÉ TVÁŘI
ZÁPLATO, KÉŽ BYS VĚDĚLA
Karel Křepelka SLOVA V.

+++

AMERICKÝ ÚLET KOLEM ŘÍŠE STŘEDU

Právě se rozhoduje o budoucnosti lidstva. A nerozhoduje se o ní na bitevním poli v Evropě, na Blízkém východě nebo v Tchajwanském průlivu, ale v datových centrech a výzkumných zařízeních, kde technologičtí odborníci vytvářejí „infrastrukturu pro příští generaci umělé inteligence“ /UI/.

Když prezident Trump oznámil 21. ledna 2025 zahájení projektu UI (Stargate) v hodnotě 500 miliard dolarů jen pár hodin poté, co Čína zveřejnila svou UI „DeepSeek R1“ – jež „překonává své konkurenty v pokročilých schopnostech kódování, matematiky a obecných znalostí“ -, bylo zřejmé, že bitva o budoucnost „začíná“ ve velkém stylu.

Čínská společnost DeepSeek předvedla model, který funguje stejně jako nejnovější západní modely, ale jeho provoz stojí nepatrný peníz.

Toto dílo je obrovským skokem a úplně převrací očekávání, kolik výkonu a výpočetních prostředků bude potřeba k řízení revoluce v oblasti UI. Přichází také jen pár hodin předtím, než má Trump představit investici 100 miliard dolarů do amerických středisek UI. Model ukazuje, že jsou různé způsoby, jak zavádět základní modely UI, které nabízejí stejné výsledky s menšími náklady.

Představte si paniku, která se šíří západními technologickými ohnisky. UI měla být rychlou cestou k totální kontrole společnosti a vládě do dalších tisíciletí. Nyní však přičinliví Číňané převracejí košík s jablky a zanechávají západním elitám problém, který stěží budou schopny vyřešit. Očekávali, že jejich sankce na mikročipy sabotují čínské úsilí v oblasti UI nejméně na deset let, ale místo toho Čína přišla s takovým systémem, že v USA lapají po dechu.

Ohromující pokroky Číny v technologickém rozvoji nejsou ničím novým, jak upozornil redaktor Ron Unz, že „v letech 2003 až 2007 vedly USA v 60 ze 64 technologií“. Zatímco v roce 2022 „Čína vedla v 52 z 64 technologií“. To už končí soutěž; to je výbuch v divadle světa.

Čína nyní vede v mnoha nejdůležitějších technologiích budoucnosti. Úspěch jejich komerčních společností v oblasti telekomunikací, elektromobilů a fotovoltaiky je postaven právě na této zdatnosti ve výzkumu a vývoji.

Díky svému náskoku v oblasti vědy a technologického výzkumu je Čína schopna v příštích letech předstihnout USA ekonomicky, ale i vojensky.

USA touží v této klíčové technologii dělat policajta světu, a přesto začínající Číňané nejenže vytvářejí systém, který je stejně dobrý jako ten nejlepší

americký, ale navíc jej činí cenově dostupnějším, přístupnějším a průhlednějším.

Velká hra se mění. Všechno, co USA podnikají, aby zbrzdily rozvoj Číny – včetně hospodářských sankcí - se jim vymstilo. Dobře vzdělaná, vysoce motivovaná a technologicky zdatná pracovní síla v Číně vytvořila model UI, který předčí to nejlepší, co Západ nabízí, a to za zlomek ceny a s otevřeným zdrojovým kódem, který uživatelům umožňuje upravovat a šířit kód podle vlastního uvážení.

Takže je to v podstatě jako všechno ostatní ve světě, kde se hrstka peněz chtivých darebáků vrhne na novou technologii, aby si mohli vykrmit vlastní bankovní konta a zároveň pevně nasadit ohlávku na krk lidstva. Čínský přístup je výrazně lepší v tom, že je jasně zaměřen na poskytování výhod UI co největšímu počtu lidí s co nejnižšími náklady.

Důsledky této technologie jsou obrovské. Čína každý den dělá něco překvapivého, zcela odlišného od úpadku EU, která jen diskutuje, a přitom ničeho nedosáhne, nebo od nejnovějšího plánu z USA.

UI se stává součástí každodenního užívání jako je elektřina a voda z kohoutku. DeepSeek je k tomu významným krokem, a to díky snížení nákladů a otevřenému zdrojovému kódu.

Jak to zdůvodňuje?

Způsob, jakým tento nástroj vytváří odpovědi, v procesu označovaném „obdobný lidskému uvažování“, a tedy „schopnější než dřívější jazykové modely při řešení vědeckých problémů“.

Na rozdíl od jiných cenově dostupných modelů, které západní odborníci zahrnuli do utajené „černé skříňky“, je čínský „DeepSeek R1“ otevřený a umožňuje uživatelům, kteří se děsí, že se čínská UI mění v zařízení, na němž mohou otevřeně poznávat, jak funguje, a dokonce na něm stavět.

Zakladatel DeepSeek Liang Wenfeng sděluje světu, že prvenstvím společnosti není zisk, ale „výzkum a technologické novoty“, a že jeho konečným cílem je obecná UI.

Čína převrací hlavní proud teorie vývoje překvapivým způsobem. Čínský HDP na obyvatele činí pouhých 12 000 dolarů. To je o 70 % méně, než je průměr zemí s vysokými příjmy. A přesto mají největší síť vysokorychlostních železnic na světě. Vyvinuli vlastní komerční letadla. Jsou světovou špičkou v oblasti technologií obnovitelných zdrojů energie a elektromobilů. Mají vyspělé lékařské technologie, technologie chytrých telefonů, výrobu mikročipů, letecké inženýrství ... Čína má větší průměrnou délku života než USA, a to při příjmech nižších o 80 %. Bylo nám vykládáno, že takový rozvoj vyžaduje velmi vysokou úroveň HDP kapitálu. V posledních deseti letech však Čína ukázala, že toho lze dosáhnout i s mnohem skromnější úrovní výroby. Jak to dělají? Využíváním veřejných financí a průmyslové politiky k usměrňování investic a výroby směrem k sociálním cílům a potřebám národního rozvoje. To jim umožňuje

přeměnit celkovou výrobu na rozvojové výsledky mnohem účinněji než v jiných státech, kde se výrobní kapacita často promrhá na činnosti, které mohou být vysoce ziskové pro kapitál nebo výhodné pro bohaté, ale ve skutečnosti nemusí přispět k rozvoji.

Co je tajemství Číny? ASPI /Nejstarší z dosud užívaných právních informačních systémů/ vysoce hodnotí plán prezidenta Si Ťin-pchinga „Vyrobeno v Číně 2025“ na dodávce „zásadního přímého státního financování výzkumu a vývoje v klíčových technologiích“, říká, že již probíhající strategické investice se změnily v plán k dosažení „technologické nadvlády“.

A tak se zdá, že nabývají na významu prorocká slova sv.Jana Pavla II., že 21.století bude patřit Euroazii. Nakonec se ještě začne ozývat staronový popěvek: *Tetičko Ameriko, co ty, co ty říkáš na novoty, svět ti přestal čistit boty, a žije si jako ty.* - Jak na něco takového odpoví arogantní společnost hojnosti? Británie a Francie podněcovaly 1.svět.válku proti Německu kvůli tomu, že je technologicky tehdy předběhlo... BT

+++

PŘEDZPĚV

PRÁZDNOTA NEZDÍVÁ,
PRÁZDNOTA ZEJE,
VEZMI SEM SLOVA JURODIVÁ,
Z NEMANIC, Z TRUDONIC ČARODĚJE...
A TVŮJ ZPĚV,
ZŘEJMĚ JIŽ K BOLESTI
UHÝČKÁN, USMÝKÁN,
UZPŮSOBEN,
PROSEB SE DOPROŠUJE.
TO TI DÁM:
ZOUFALSTVÍ ZLOMENÁ V HLASE,
NEDOLOMENÁ SLOVA VÝSMĚCHU
A DOLOMENOU TŘETINU SAMOTY...
TMOUČÍ TONOUČÍ V ČASE,
ŽÁDUCHU SLAVENÍ, VEŠKEROU ÚTĚCHU,
POSTY A ODPUSTKY, NE Z LÁSKY, Z OCHOTY...
BŘEVNA KŘÍŽE,
BOŽE, TY VÍŠ, CO JE TÍŽE —
NE LEHOUNKÉ ŠLÉPĚJE, ALE ŠLÁPOTY,
OPUŠTĚNOST JDE JEŠTĚ NIŽE —
JEDNO K NEBI, DRUHÉ NAPŘÍČ,
JEŠTĚ JE PES, KTERÝ KREV LÍŽE
PRO HLAD A ŽÍŽEŇ, PRO BOLEST A CHTÍČ.
BÍLÝ CAR GOSUDAR, TEMNÝ KNÍŽE,
JEDEN K NEBI, DRUHÝ NAPŘÍČ,
JEDEN DOLŮ, DRUHÝ NIŽE —

JAK JE, JOBE, KDYŽ PRAŠIVÝ PES RÁNY LÍŽE?
NĚCO HNED —
A ZBYTEK AŽ BUDEŠ UTÍKAT —
CO ČEKÁŠ JINĚHO?
DNEŠNÍ VEČER V PUTYCE U KYDU
VÍC SVĚDČÍ O NESMRTELNOSTI SLOVA
A OBZOR PUSTOTY,
VYNECHAV PORTRÉT STÁTNÍKA,
VYNECHÁVÁ I KŘÍŽ —
NEBOŮ CO NA VISUTÉ STĚNĚ
SE ZEMĚTŘESENÍM?
OBECHCANÉ ZDI PŘEDSTÍRAJÍ.
BLÍZKOST VŠAK TAJÍ.
BÝT UŽ V RÁJI. BÝT U RUKOVMÍ RÁJE
HANĚ HOUSKOVÉ
TO JAKO BY NEJDŘÍVE DOŠLO
K NÁSILNÉ DEPORTACI
ANDĚLŮ...
A ZA ÚZKOSTNÉHO RŽÁNÍ
KOŇŮ SEDMI PEČETÍ
POD BÍČEM KŘÍŽE
SE VZEPJAL BŮH
A NEJMLADŠÍ SYN BOŽÍ
POJEDNOU NAVĚKY NEJMLADŠÍ
TEN, KTERÝ SE NEUMÍ PTÁT
TÁŽE SE PROČ

+++

ODKUD PŘICHÁZÍ MRÁZ

Závojem digitálních novinek se před našima očima rodí nová forma rozsáhlého donucovacího režimu, kde umělá inteligence /UI/ není pouhým nástrojem, ale kladivem proti odporu, a k ovládnání i výběru těch, kteří se ještě snaží samostatně myslet.

Pokud se jedné společnosti nebo malé skupině lidí podaří vyvinout nadlidskou digitální inteligenci, mohli by se pokusit ovládnout lidstvo. Když existuje zlý diktátor, tento člověk zemře. Ale pro UI by neexistovala žádná smrt. Žila by věčně. A pak bychom měli nesmrtelného diktátora, před kterým nikdy neunikneme.

Pod vedením současné vlády je tento posun v Americe uzamčen nejméně na jednu generaci. Nejnovější právní podnikavost – desetiletý zákaz regulace UI tam zbavuje státní a místní samosprávy možnosti zavádět jakákoli omezení pro UI do roku 2035.

Toto je zavedená automatizace tyranie. Takto ve stavu algoritmického řízení kód rychle nahrazuje ústavní právo jako kontrolní zařízení. Rychle se přesouváme ze společnosti ovládané zákony a řádným procesem do společnosti ovládané počítači.

Algoritmické řízení se týká využívání strojového učení a automatizovaných rozhodovacích systémů k provádění úkolů, které byly kdysi vyhrazeny lidem: policejní činnost, nárok na sociální dávky, prověřování imigračních orgánů, nábor zaměstnanců, kreditní skóre a posuzování soudních rizik.

V tomto režimu se zákon už nevykládá. Je pouze vykonáván. Automaticky. Mechanicky. Bez prostoru pro odvolání, bez uvážení, bez milosrdenství.

Výsledek? Populace tříděná, hodnocená a řízená stroji. To je praktický výsledek současné americké administrativy: systémy UI mají volnou ruku k výběru, sledování, třídění a stíhání kohokoli na veřejnosti bez průhlednosti, bez kontroly a bez možnosti nápravy.

Když vás stroj vyhodnotí a označí, výsledek může změnit váš život.

Co dělat v případě krize? Mít připraveno evakuační zavazadlo.

Programy jako ShotSpotter jsou známy tím, že chybně hodnotí zvuky, např. ohňostroje a stavební práce vymezují jako nebezpečnou střelbu.

Jenže tím to nekončí.

UI nyní označuje rodiny za potenciálně zanedbávající děti na základě předpokládaných modelů, které čerpají data ze záznamů o duševním zdraví. Tyto modely se nepřiměřeně zaměřují na chudé a menšinové rodiny.

Představte si, že přijdete o dítě v pěstounské péči, protože tajný algoritmus někomu řekl, že byste mohli být riziková.

Takto UI vymezuje vinu úplně nově.

Přístup americké administrativy k regulaci UI odhaluje hlubší plán na deregulaci samotné demokracie.

Americký desetiletý zákaz regulace UI je dalším logickým krokem. Ruší poslední obrannou linii – odpor na úrovni států – a zajišťuje jednotnou národní politiku algoritmické nadvlády.

Výsledkem je systém, ve kterém vláda už nevládne lidu. Pouze hněte masu. Rozšíření UI vládou buduje stát dohledu, který žádná lidská autorita nedokáže omezit.

Na rozdíl od i těch nejfanatičtějších lidských diktátorů tyto systémy neumírají. Nezapomínají. Nepodléhají milosrdenství ani rozumu. Nekandidují na znovuzvolení.

Ony přetrvávají. Když UI řídí, tak řádný proces mizí v mlze strojové logiky. Na jaký soud se můžete odvolat, když vás algoritmus označuje za nebezpečného?

Jste vinen, protože to říká stroj. A stroj se nikdy nemýlí. Když se řádný proces rozplyne v procesu zpracování dat, důkazní břemeno se obrátí. Presumpce neviny se vypaří. Občané jsou nuceni dokazovat, že nepředstavují hrozbu, riziko ani nepřátele.

A většinou ani nevědí, že byli nahlášeni. Toto narušení řádného procesu není jen právním selháním – je to filozofické selhání, které mění jednotlivce na datové body v systémech, které již neuznávají jejich lidskost.

Tato budoucnost už není utopií, ale stojí za dveřmi.

Nyní stojíme na křižovatce: vzepřít se vzestupu nesmrtelného diktátora nebo se podrobit vládě stroje.

Nejde o boj proti technologii, ale o boj proti nekontrolovanému, neregulovanému a protilidovému zneužívání technologií k ovládání masy.

Musíme požadovat algoritmickou průhlednost, práva na vlastnictví dat a právní prostředky nápravy proti automatizovaným rozhodnutím. Potřebujeme DIGITÁLNÍ LISTINU PRÁV, která zaručuje:

Právo vědět, jak nás ovlivňují algoritmy.

Právo napadnout a odvolat se proti automatizovaným rozhodnutím.

Právo na soukromí a bezpečnost dat.

Právo na svobodu od automatizovaného sledování a předpojaté policejní činnosti.

Právo být zapomenut.

V opačném případě se UI stane konečným vynucovatelem stavu dohledu, ze kterého není úniku.

Toto vyžaduje obnovená marxistická směs ekonomismu a technicismu. Každý ví o tom, že hlavní západní spotřební společnost je astronomicky zadlužená. Každý ví, že její blahobyť je drazé vykoupěn vykrádáním nerostného a jiného bohatství celého světa, který je ve dvacátém století vržen do dvou

strašných světových válek, a poté je opakovaně zavlékán do dalších válek. Zvrácený pohled vychytralého Karla Marxe, tvrdícího, že *spravedlnost musí být, i kdyby měl celý svět zaniknout*, vyžaduje pro západní spotřební společnost pád do pekla socialistické totality. Tam proběhne závažná měnová reforma a mnohaleté zbídačení západních národů. Podle stejné logiky míří do stejného pekla ty mocnosti, které podléhají fašistické ideologii, a snaží se zavlékat jiné národy do světové války.

Pohled křesťanský je odlišný. Věříme, že Bůh je spravedlivý, ale ještě víc je milosrdný. K tomu se vyžaduje víc než digitální listina lidských práv, totiž **Ježíšova výzva: *Milujte se navzájem, jako jsem já miloval vás, a dále Milujte své nepřátele a modlete se za ně.*** Tyto požadavky přesahují přirozený pud sebezáchovy a nelze je splnit bez nadpřirozené pomoci. Zbývá pouze pokání a modlitba růžence za napřímení celého lidstva k Bohu. Tomáš Bahounek OP

+++

**BRNĚNSKÁ AKADEMIE DUCH.ŽIVOTA PATRIKA KUŽELY OP
LARCHER–MEYNARD Rozjímání o životě a ctnostech sv. Dominika.
Z francouzštiny přel. Br.,Patrik M.Kužela OP 5.úterek**

1. Uvažujme o pohnutkách, proč máme ctít sv. Dominika.

Když nás sv.Dominik povolal do své rodiny, zavazuje nás vděčnost jej milovat a ctít jako otce. A kterého světce bychom ctili, ne-li toho, "který ctil Boha a ctí jej tolikerým způsobem? Když jedno Boží přikázání zavazuje ctít otce, nebyli bychom my povinni ctít takového Otce a patriarchu, kterého ráčil Bůh proslavit tolika zázraky a vzácnými dary i milostmi?" /sv.Frant.Seraf./

"Dnem, kdy jsme se mu zasvětili vstupem do jeho řádu, přijal nás za děti a dále nás obětuje Ježíši a Marii. Od té slastné chvíle bdí sv.Dominik nad námi se zvláštní otcovskou péčí a vyprošuje nám bezpočtu milostí. I kdybychom mu vděčili za štěstí být jeho dětmi, nikdy náležitě nedoceníme takovou milost. Být synem tak slavného Otce, tak mocného u Boha, tak drahého Panně Marii, tak obdivuhodného světu, moci chodit v tom oděvu, jakým se honosí tolik světců na nebi i na zemi, provádět pravidla tak snadná, tak líbezná, být členem toho řádu, který je podle sv.Kateřiny Sienské "vtělená šíře, vtělená radost, vtělená vůně" /Dial.158,15./,být přidružen k tolika svatým duším, která oslňovaly a stále ještě oslňují skvělými ctnostmi, ó, jaká to čest a jaká to sláva! Vážme si takového údělu a zpytujeme se, jak jsme byli dosud vděční svatému Otci, kterému vděčíme za tolik a tak mocných prostředků spásy a posvěcení. S jakou věrností zachováváme svatou řeholi? Jak si vážíme svého posvátného šatu?

2. Avšak nejmilejší úcta a vážnost je svatým zakladatelům řeholních řádů ta, která nutká jejich děti k úsilí a napodobení jejich ctností. A právě tak jako přirozený otec touží po tom, aby se mu jeho děti podobaly, radují se i naši svatí zakladatelé, když nás vidí napodobovat svoje ctnosti a vtělovat do života ducha, kterého nám odkázali dědictvím. Můžeme si tedy dnes právem představit, jak náš slavný Otec jako ušlechtilý orel, povzbuzující své mládě k letu, ukazuje nám

s nebeských výšin cestu, kterou nám označoval svatými stopami svých ctností, a jak nás zve k cestě za ním těmito slovy sv.Pavla: „Následujte mne, jako i já následuji Krista.“ /I.Kor.11.1./ Nebylo by to k pláči, abychom pod vedením Otce tak pokorného, tak odpoutaného od světa, tak umrtveného, tak něžného a laskavého, tak vroucně milujícího Pána Ježíše my tak lpěli na svých choutkách, abychom byli vlažní ve službě Boží, netrpělivi a plní sebelásky? Ach, jak bychom ho pak mohli nazývat svým Otcem? Jak bychom mohli doufat, že nás v hodinu naší smrti uzná a prohlásí za syny? Naopak, nemáme se co bát, aby nám pak neřekl, jako těm řeholníkům, zpronevěřilým jeho lásce něžné a otcovské: „Neříkejte mi již, Otče, já ve vás nepoznávám své děti.“ /to se stalo brzy po světcově smrti bratřím u sv.Mikuláše v Boloni. Prohřešili se proti svatě chudobě stavbou pohodlného kláštera. A když bratr jednou v kúru zpíval Ora pro nobis, beate alter Dominice, zjeví se světec a řekne jim uvedená slova./ Zpytujeme se, jak zachováváme my svaté sliby a naše pravidla, zvláště posvátné pravidlo mlčení, od něhož si náš svatý Otec nikdy nedovolil vůbec úlevu, posty, které tak přísně zachovával, modlitbu i ostatní cvičení, zdomácnělá v našem řádě. Zamysleme se nad svými přecházejícími přecházející patriarchy přivedl praksi svých ctností k závratně vysoké dokonalosti, na jakou si může sotva kdo činit nárok. Ale to nesmí brát odvalu! Spokojme se s obdivem u toho, co je v jeho životě mimořádné, ale chopme se toho, co je v něm každému z nás možné." Uctívejme dnes 5.tajemství nalezení Ježíše v chrámě a prosme na přímluvu přesvaté Panny, abychom byli vždy hodní synové svatého Otce Dominika.

+++

SEN

SNIL SE MI PODZIM V OKEN POLOSITU,
 DRUZI A TY S JICH SMEČKOU BLÁZNIVOU.
 JAK KRVE NAPIVŠÍ SE SOKOL DO BLANKYTU
 SPUSTILO SE MÉ SRDCE NA DLAŇ TVOU.
 ČAS ALE ŠEL A STÁRL, TICHL V DÝMU
 A JITŘNÍ SAD, LNA STŘÍBREM
 NA RÁMY, POTÁHL NÁM SKLA OKEN
 KRVAVÝMI ŽÁŘIVÝMI SLZAMI.
 ČAS ALE ŠEL A STÁRL. JAK LED MĚKKÉ,
 PRASKALO, TÁLO KŘESL HEDVÁBÍ.
 DŘÍV PLNA SMÍCHU, USNULA A ZTICHLA
 A ZMLKL SEN, JAK ZVON, JENŽ DOZVÁNÍ.
 JÁ PROČIT. A JAKO PODZIM TMAVÝ
 BYL SVIT, A VÍTR, ODCHÁZEJE, NES –
 JAK ZA DOVOZEM BĚŽÍCÍ DĚŠT SLÁMY –
 ŘÁDKU DO NEBI ROZBĚHNUTÝCH BRÝZ.
 BORIS PASTERNAK

+++